

PROPADLÝX

*Frohe
Weihnachten!*

PROSINEC 2022

Hoří?!

Píše se čtvrtek, 6. 10. 2022, půl druhé odpoledne. V 1.L právě poklidně probíhá, překvapivě úspěšné, zkoušení z biologie. Ze školního rozhlasu se najednou ozývá velice tiché „Pozor, pozor. Vyhlašuji cvičný požární poplach.“

Všichni ve třídě přítomní moc dobře vědí, o co jde, ale co mají dělat, kam mají jít? Paní učitelka během chvíle veškeré jejich otázky zodpoví větou: „Tak, miláčkové, sbalte si věci, zvedněte židle a odcházíme.“ Třída zahajuje výpravu na školní hřiště. U východu ze školy někteří přemítají, zdali si mají „pípnout“ odchod, jiní zase cítí potřebu dojít si do skříňky pro svá sluchátka. Přes celou školu... Ovšem poté stejně pokračují na hřiště (nebo spíše parkoviště?). Tam je, stejně jako všechny ostatní třídy, s úsměvem na rtech „vítá“ paní zástupkyně Müllerová s deskami v ruce a do papíru zapisuje, že třída 1.L by při skutečném požáru neuhořela.

Během několika minut se na hřišti utváří shluk studentů naší prestižní školy. Někteří začínají o situaci vtipkovat, jiní čekají, kdy konečně budou moci odejít domů, a jistá individua s větou: „Co se vlastně děje?“ ozývající se z jejich úst nemají ani tušení, kde to právě jsou a proč tam jsou. Instagramové profily studentů se mezitím začínají jen hemžit fotkami davu stojícího na prostranství školy a čekajícího na pokračování situace. Ti, kteří nemají potřebu sdílet celý svůj život na sociálních sítích, si situaci pouze fotí nebo natáčejí. Zbylí prostě stojí a čekají.

Po několika dlouhých minutách čekání a napínání konečně doráží poslední třída. Davem se rozléhá tleskání, které ukončuje celou akci, a všichni se rozcházejí do všech směrů, avšak vždy pryč od školy. Učitelé se, narozdíl od studentů, přemisťují zpět do svých kabinetů.

Fronta učitelů u výtahu proto připomínala snad jen frontu na oběd. Jestli to někteří vzdali a vydali se na cestu po schodech, zůstává záhadou. A protože nikdo nechce chodit pěšky, míra naplnění tramvají odjíždějících od školy nebyla o nic lepší. I tak doufáme, že všichni cestu domů přežili v pořádku, a čas navíc, který jim zkrácení výuky přineslo, využili dle svého nejlepšího uvážení.

Lukáš Vavřík, 1.L

Fotografie:

@_pokornyvojta (IG), Lukáš Vavřík,
Erika Pešková(IG)

Dopis Ježíškovi

Ježíš Nazaretský
Betlémská 3
111 33 Nebe

24.12.

Milý Ježíši,

píšu ti já, Thor – Hromovládce, bůh blesků, deště a bůh ví čeho ještě. Jo, bůh jsem vlastně i já. No to je fuk. Když jsi neodpověděl na mých předchozích tři sta čtyřicet pět dopisů, tak mi došlo, že zřejmě čteš dopisy jen o zimním slunovratu, tedy o Vánocích, jak tomu říkáte. Omlouvám se, že mi to nedošlo dříve, alespoň si tam nahoře máte čím zatopit. Takže to ber jako takový dárek k narozeninám.

Abych se vrátil zpět k tématu. Jistě víš, že nejsem jediný hromovládce. Je nás víc, a nemůžeme se shodnout, který z nás je nejlepší. Osobně zastávám samozřejmě stoprocentně nestranný názor, že to jsem prostě a jednoduše já. Avšak Zeus, Perun a Indrou mi to nechtějí uznat. Prý že, a teď cituji: „Ty přece vrháš blesky svým kladivem a navíc nejsi ani vládce svých bohů.“ Blesky prostě vypadají lépe, když jsou vrženy z kladiva. Vždyť jsem s tím vyhrál i uměleckou soutěž – Thorova stoprocentně spravedlivá umělecká soutěž ve vrhání blesků.

Ale to zas moc uhýbám od tématu, psycholog mi říkal, že se mi to stává moc často, takže rovnou k věci. Prý, když tebe, Ježíše, anebo tvého otce porazím v souboji jen mými blesky, tak budu hlavní hromovládce. A právě to si od tebe přeju. Řekni to však svému otci, ten si mě dal v godmailu do spamu. Možná se ptáš: „Proč zrovna já?“ Neboj, nejsi ani u nás nijak uznávaný válečník, ale smrtelníci tě mají z nějakého podivuhodného důvodu nejradši. Toto je mé jediné vánoční přání.

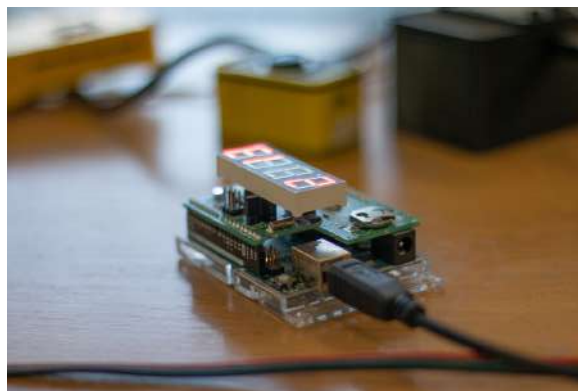

Bleskům **zdar!**

Tvůj milovaný a nejoblíbenější Hromovládce Thor
(zapsal asgardský písař František Hrubý †, 1.L)

Den otevřených

Jako každý rok, krom koronavirových, se na naší škole odehrál „DOD“ – Den otevřených dveří, na kterém se naše škola snaží prezentovat prostory výukových pavilonů, vybavení a přístup učitelů. Na dni otevřených dveří se samozřejmě podílí i žáci, a to nejen z čtvrtých ročníků.

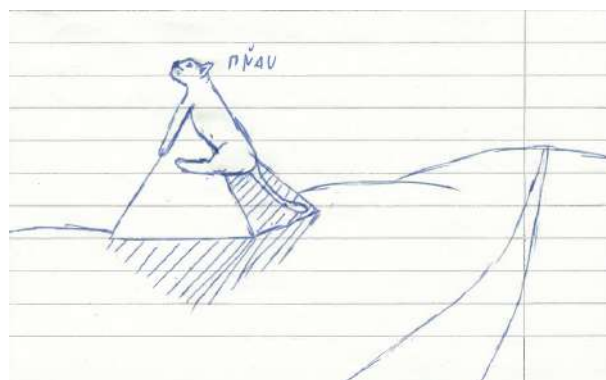
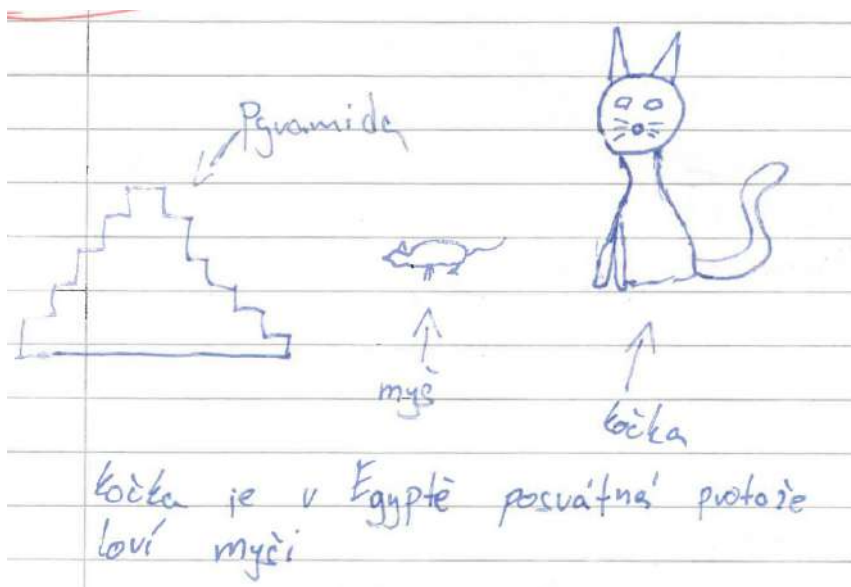
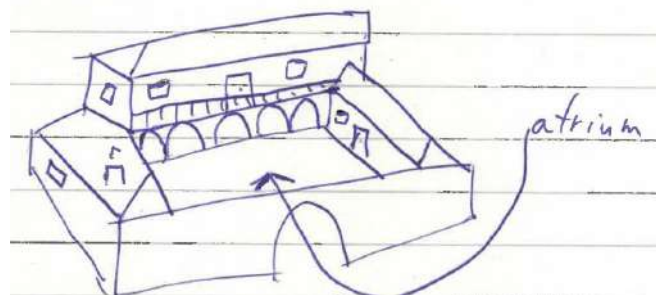
Návštěvníci si mohou projít školu s mnoha otevřenými učebnami, ve kterých je vždy připravena nějaká aktivita. Letos byla možnost si promluvit se specialisty a nechat si od nich pomoci s výběrem obo-

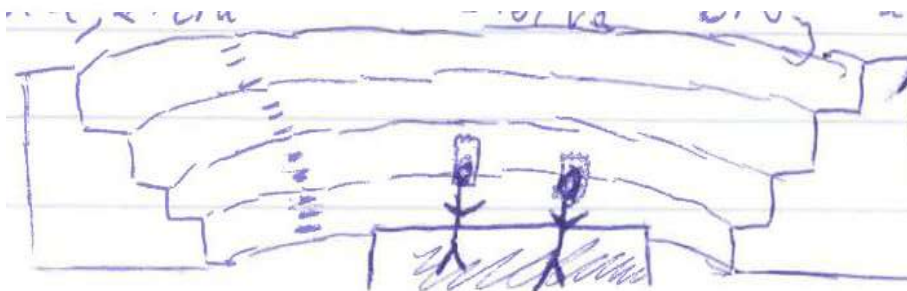
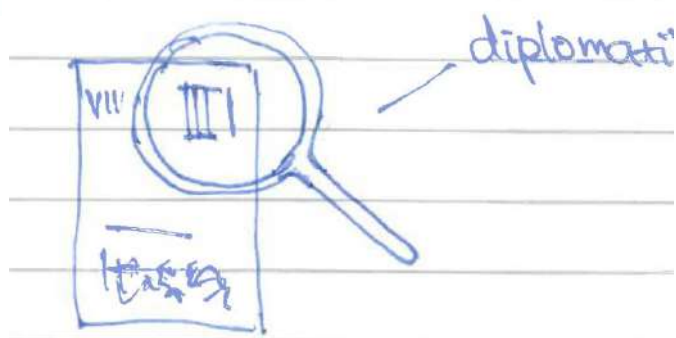
ru, vyzkoušet si virtuální realitu, Teslův transformátor anebo se podívat do „hračárny“ (místnost pro výuku telematiky) pana učitele Makovického s připravenou interaktivní ukázkou telematiky v praxi. Po dlouhé době se také na veřejnost dostal elektro Trabant řízený panem učitelem Chárou, který ale nebude v provozu dlouho.

Pravděpodobně hlavním lákadlem byly dílny. Na zájemce tam čekala například ukáзка programování, laserové gravírování do dřeva, robotická ruka, 3D tisk a mnoho dalšího. Děti i rodiče si mohli vyzkoušet, jaké to je hrát pexeso v Pythonu, nebo si rozsvítit v ruce zářivku pomocí blesků.

Ilustrované dějiny starověku

Blahodárná záplava na Nilu

Namotivovaní panem učitelem Ježíkem jsem se rozhodli pustit si taky trochu žilou.

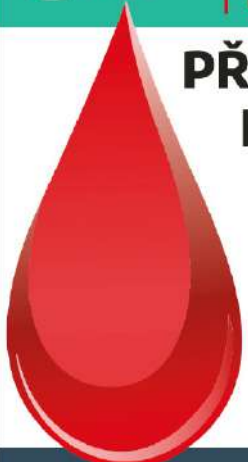
Sraz jsme si dali v osm ráno před vchodem transfuzního oddělení plzeňské fakultní nemocnice. Vyplnili jsme dotazník plný narážek na pohlavní nemoci a šlo se na věc. Po schodech jsme vystoupali do čekárny, kde se nás ptali, co jsme snídali. Matěj hrdě odpověděl: „Müsli s jogurtem.“ Sestra se na něho opovržlivě podívala a zeptala se, jestli to je jako všechno. Matěj ze sebe rozpačitě vysoukal: „No jo.“ Tak byl poslán do bufetu se ještě dokmit.

Již všichni jsme seděli s pořadovým lístky a čekali, kdy budeme povoláni. Nejprve nám změřili tlak a zvážili nás. Po chvíli nás zavolali na odběr vzorku krve. Sestřička mě pochválila, že mám velké žíly. Poté už nezbývalo nic jiného, než čekat na výsledky. Některé z nás na odběr nevzali, ať už kvůli nedostatku krevních destiček nebo třeba kvůli alergenům v krvi. Ti, co prošli, se vydali na lůžka na samotný odběr krve. A čelili péči milých sestřiček. Malátnost nebo brnění ruky, to jediné už nás dělilo od zakončení odběru, po němž následovala vydatná sváča.

**VOŠ a SPŠE
PLZEŇ**

**DARUJEME
KREV**

**PŘIDEJ SE
K NÁM!**

www.spseplzen.cz

Matěj Balázs & Adam Malát & Jiří Štengl, 4.L

Nebud'te skrblicí. Nenechávejte si svých 5 litrů jen pro sebe.

DARUJTE KREV I VY!

Propadlýk radí:

Jak přežít rodinnou návštěvu aneb Dobrý rum a žádná rvačka

Vánoce jsou čas koled, dárků, televizních pohádek a, Bůh nás netreštěj, rodinných návštěv. Budete potřebovat nervy ze železa. Doporučujeme mít na pomoc přichystanou lahev vámi preferovaného alkoholu, který vám bude dodávat sílu po celý večer. Je důležité to nepřehánět, ať i se strejdou Lojzou neskončíte opět na záchytce.

Přípravy vám zabraly tolik času, že už nestíháte nakoupit dárky. Předáte tedy sadu sprchového gelu a voňavky, kterou jste sami minulé Vánoce obdrželi. Nezbyvá než doufat, že sadu nevrátíte tomu, kdo vás jí obdaroval jako první.

Po probuzení je třeba dát si na kocovinu brufen a zapít jej půllitrem vody. Stačí si už jen vyslechnout, co jste v opilosti prováděli, a hurá, zase za rok.

Když návštěva dorazí, je to ideální chvíle pro prvního panáka lahodného posilujícího moku. Konverzace se přirozeně rozproudila a vám nezbyvá, než ji nějak přežít. Ze začátku se to může zdát nemožné, ale po lahvince vašeho oblíbeného nápoje vám to je už jedno.

Vypráví bratranec Karel vtipy, které se nehodí do příjemné vánoční atmosféry? Varianta pro náročné: Připravte si hrst toho nejhoršího cukroví, co babička upekla, a jakmile začne Karel vyprávět, nepozorovaně mu vsuňte cukroví do ústní dutiny. On poté nemůže mluvit, protože má plno práce se žvýkáním, a i když mu cukroví nechutná, nemůže ho vyplivnout, neboť by urazil babičku.

Matěj Bartička & Ondřej Felix, 4.L

Nehodou to začíná

Lidi kolem nás se bojí leččeho, někdy jde o tmu či o hluboké oceány. A co na silnici? Jsou samozřejmě lidé, kteří se za volantem nebojí a plně důvěřují ve své schopnosti, ale přehnané sebevědomí může být obecně škodlivé, a to zejména u začátečníků. Kde se ale bere úzkost a strach z toho, že řízení auta nezvládneme a že bychom někoho mohli za volantem dokonce zabít? Cítit určitou obavu je normální, všichni u

nových věcí můžeme zaváhat, i když se to později ukáže jako zbytečné. Mít důvěru v sebe a opatrnost je hlavní znak správného řidiče, ale člověk musí také dbát o své zdraví. Nejenom fyzické, ale i mentální. Co by se tak stalo, kdybychom za volant posadili frajera, který třeba špatně vidí, nebo je pod vlivem drog? Nejen tvrdých, ale alkoholu a podobně?

Všechno jsme se dozvěděli 9. listopadu 2022 na besedě „Nehodou to začíná“ v Šeříkovce. Seznámili jsme se nejen s tím, co dokážou drogy udělat s řidičem, ale také jaké bouračky mohou tito lidé zapříčinit. Viděli jsme příklady poničených automobilů a vyslechli rady, co bychom měli dělat při nehodě, ale také kratší rozhovor řidiče sanitky. K tomu následovaly zajímavé menší hry s publikem.

Strach je normální pocit, ale měli bychom ho kontrolovat. U nových věcí jde o zvyk, a to samé je u řízení. Dodržování předpisů zachraňuje život vám i ostatním.

Karel Kafka, 1.P

Intrácké báje a pověsti 2.

Tak vy, nevěrci, jste si mysleli, že to jsou jen pouhé pohádky? Že intrďábel není. Anebo, že na vás řada nepřijde? HAH! Naivní jako Eva, jež ochutnala zakázané ovoce, jste byli. Jak pyšní, jako Goliáš před Davidem, jste se smáli. Ale teď je všemu tomu konec. **Poklekněte, smrtelníci!** Nyní já jsem pánem vaším! **Já, INTRĎÁBEL!**

Prvním trestem vaším byla elektrospotřebičů revize povinná. Druhým byl internet na intru. Ovšem ani po těchto ranách intráckých jste neuvěřili. Třetí rána přijít musela. Tak silná, že ani Beethoven nepřeslechl by ji. Přesně tak. Zkouška rozhlasu. Žádné porouchané přístroje, plán vytvořený intrem to nebyl. Ne. To je vaše rána třetí. Stejně jako faraon, který Mojžíše zotročil, i vy trestání nadále budete, dokud všichni neuvěříte.

Omítka ze stropů znovu spadne, topení jako záludný had syčet bude, avšak jako srdce Herodovo chladné bude. Čtyřicet let války mezi patry potrvají a osvětlovat pokoje vaše stejně jako duši vaši pouze měsíční srp bude. Ovšem pokud věřit začnete, život posmrtný čeká vás. Zde ohňovou vodu popíjet budete a mými služebníky se stanete, zatím co po mém boku smáti se budete hříšníkům a bezvěrcům, již topit ve vlastní krvi se budou a v kotli plném vlastních slz vařit se budou!

Ilustrace Zdeněk Štrunc, 2.F

Intrďábel <3

Propadlýk

Prvák... na vlastní nebezpečí

Beseda prváků s revizorem dopravního podniku.

žákyně: „Když vám někdo uteče, honíte ho?“

revizor: „Rád a s oblibou.“

učitelka: „Kam byste dali inzerát, že se vám ztratila kočka?“

žák: „Do některé restaurace, a budete to mít i s dovozem.“

druhý žák: „Jako je ta firma DámeJídlo, založíme firmu DámeKočku.“

Cover art: Zdeněk Štrunc

Sazba: Dominik Bubeníček, Matyáš Mlnařík

Vydání Propadlýka podpořili:

VOŠ a SPŠE
PLZEŇ

SKUPINA ČEZ